ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาฤทธิ์ของผลดีปลี รากชะพลู และ ลูกเบญกานีต่อโรคบิดมีตัวในหนู

ขาวเล็ก และฤทธิ์ต่อการบีบตัวของลำไส้เล็กของหนูขาวใหญ่และหนูตะเภา

ผู้เขียน นายพัฒนา พูนพนัง

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ชีวภาพ

ปีการศึกษา 2546

บทกัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของสารสกัดหยาบ methanol ของ ผลดีปลี รากชะพลู และลูกเบญกานีในหนูขาวเล็กซึ่งถูกชักนำให้ติดเชื้อบิคมีตัว และฤทธิ์ทางเกสัช วิทยาของสมุนไพรคังกล่าวต่อการบีบตัวของลำไส้ส่วนไอเลียมของหนูขาวใหญ่และหนูตะเภาซึ่ง แยกออกนอกร่างกาย นำส่วนของสมุนไพรแต่ละชนิคที่แห้งแล้วและนำมาบคให้เป็นผงและนำมา แช่แยกกันใน methanol จากนั้นนำไประเทยแห้ง ผลการทคลองพบว่า เบญกานี ชะพลู และดีปลี ในขนาด 1,000 มก/กก/วัน แสดงฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อ E. $\emph{bistolytica}$ ในหนูขาวเล็กได้ 26%, 40%และ 100% ตามลำคับ โดยมีค่าเฉลี่ยของ caecal content และ caecal wall ในหนูกลุ่มที่ได้รับ สารสกัคคีปลี = 0 และ 0, ชะพลู 0.2 และ 0.2 และเบญกานี 0.01 และ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบกับ หนูในกลุ่มควบคุมจะมีค่าเฉลี่ย =2.55 ແລະ ตามลำคับ ส่วนยามาตรฐานคือ 2.40 metronidazole ในขนาด 62.5 มก/กก/วัน สามารถฆ่าเชื้อ E. histolytica ในหนูขาวเล็กได้ 60% และเมื่อเพิ่มขนาคของยาเป็น 125 มก/กก/วัน จะแสคงฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อใค้ 100% ส่วนการ ทคสอบฤทธิ์ของสมุนไพรค่อการบีบตัวของลำไส้ในหนูขาวใหญ่ และหนูตะเภาซึ่งแยกออกนอก ร่างกายพบว่า สารสกัดของสมุนไพรทั้ง 3 ชนิคสามารถลคการบีบตัวของลำไส้ซึ่งถกกระต้นด้วย สารชักนำให้ลำไส้หคตัวด้วย acetylcholine, histamine และ serotonin ซึ่งจะให้ผล เช่นเดียวกับ loperamide ซึ่งเป็นยามาตรฐานที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ โดยมีค่าความเข้มข้นที่ สามารถขับขั้งการหคตัวของลำไส้ได้ 50% (IC50) ของคีปลี ชะพลู เบญกานี และ loperamide ต่อสารชักนำให้ลำไส้หดตัว acetylcholine $10^{-5}~\mathrm{M}$ จะแสดงค่า $\mathrm{IC}_{50}=91,\,88,\,343$ และ 0.61มลก/มล, histamine 10^6 M = 54, 44, 377 และ 0.42 มลก/มล ส่วน serotonin 3×10^6 ${f M}$ จะแสดงค่า ${f IC}_{50}=$ 6, 13, 37 0.89 มกก/มล ตามลำดับ นอกจากนี้ สารสกัดของสมุนไพรยัง สามารถลดการบีบตัวของลำไส้ซึ่งถูกชักนำให้หดตัวด้วยสารชักนำ potassium chloride และ calcium chloride โดยสามารถเลื่อน cumulative concentration curves ของ calcium chloride ไปทางขวาในลักษณะที่ขนานกับกราฟเดิมเช่นเคียวกับผลที่เกิดจาก loperamide จาก ผลการทคลองข้างต้นแสดงว่าฤทธิ์ในการยับยั้งการเคลื่อนไหวของลำใส้ของสารสกัดของสมุนไพร ทั้ง 3 ชนิค อาจเกิดจากการที่สารสกัดทำให้ intracellular calcium ลดลง เนื่องจากการยับยั้ง influx calcium เข้าสู่ cell

Thesis Title Effects of Piper longum Fruit, Piper sarmentosum Root and

Quercus infectoria Nut Gall on Amoebiasis in Mice and on

Small Intestine Motility in Rats and Guinea-pigs

Author Mr. Pathana Poonpanang

Major Program Biological Sciences

Academic Year 2003

Abstract

The pharmacological effects of crude methanol extract of Piper longum fruit, Piper sarmentosum root and Quercus infectoria nut gall against Entamoeba histolytica in mice and on small intestine motility in rats and guinea-pigs were studied. The dried and pulverized plants were extracted in the methanol individually and then evaporated. In experimental caecal amoebiasis in mice, the crude extracts of Q. infectoria, P. sarmentosum and P. longum at the dose of 1,000 mg/kg/day had a curative rate of 26%, 40% and 100%, respectively. The average caecal score of contents and walls of Q. infectoria were 0.01 and 0.01, P. sarmentosum 0.2 and 0.2 and P. longum 0 and 0 as compared to 2.55 and 2.40 for sham-treated controls. Metronidazole had a cure rate of 60% at a does of 62.5 mg/kg/day and cured the infections completely when the dosage was doubled to 125 mg/kg/day. In addition, the effects of three plant extracts on the isolated rats and guinea-pig ileum were also studied in vitro. These extracts inhibited contraction of intestinal smooth muscle induced by acetylcholine, histamine and serotonin. standard drug, loperamide had a similar result to these extracts. IC50 of P. longum, P. sarmentosum, Q. infectoria extracts or loperamide on the contraction of ileum induced by acetylcholine 10^{-5} M were 91, 88, 343 and 0.61 μ g/ml; histamine 10-6 M were 54, 44, 377 and 0.42 $\mu g/ml$ and serotonin $3x10^{-6}$ M were 6, 13, 37 and $0.89 \,\mu g/ml$, respectively. The crude extract also inhibited small intestine contraction-induced by potassium chloride (30 mM) and

calcium chloride. This was determined by the shift of the cumulative concentration-response curves to the right which show parallel characteristic to the original graph similar to those observed with loperamide. It is suggested therefore that the three plant extracts were effective on the treatment of caecal amoebiasis in mice of which the extract of *P. longum* was relatively the most effective among the three plant extracts. The inhibition of the plants extracts on the motility of intestinal smooth muscle may be due to a decrease in intracellular calcium by a decrease in calcium influx into the muscle cell.